

§ 13.

Medlemmerne af Over-Skyldraadet og Skyldraadet samt Vurderingsmændene i København, Frederiksberg, Købstæderne, Marstal og de sønderjydske Flækker lønnes med Honorarer, hvis Størrelse fastsættes af Finansministeren; det samme gælder Vurderingsmændene i Landkommuner med bymæssig Bebyggelse paa over 2 000 Indbyggere. Over-Skyldraadets Medlemmer erholder Godtgørelse for de i Anledning af deres Virksomhed medgaaede Rejseudgifter. Medlemmer af Skyldraadene erholder 10 Kr. i Dagpenge paa de Rejser, de foretager udenfor deres Opholdskommune, samt Godtgørelse efter Regning for Befordringsudgifter, ligesom Udgifter til Skriveri, Brevforsendelser m. v. godtgøres.

Vurderingsmændene i Landdistrikterne erholder dels et fast aarligt Vederlag, hvis Størrelse fastsættes af Finansministeren under Hensyn til det paagældende Vurderingsdistrikts Størrelse og Antallet af Ejendomme i samme, men dog saaledes, at det ikke kan overstige 200 Kr. aarlig i de Aar, hvor almindelig Vurdering finder Sted, og ikke maa ligge under 25 Kr. aarlig i de mellemliggende Aar, dels et særligt Vederlag for hver enkelt Ejendom, der vurderes eller omvurderes, af 25 Ø. pr. Ejendom til hver Vurderingsmand.

De nævnte Beløb udgør Vederlaget for Vurderingen saavel til Ejendomsskyld som til Grundskyld, og Vurderingsmændene har selv at befordre sig til og fra Ejendommen.

De særlig tilkaldte sagkyndige, jfr. § 10, lønnes med 10 Kr. for hver Dag, Forretningen varer, og faar deres Befordringsudgifter godtgjort ifølge Regning. Desuden kan der tillægges dem et særligt Honorar for deres Virksomhed efter Finansministerens nærmere Bestemmelse.

Samtlige her nævnte Udgifter afholdes af Statskassen, som af vedkommende Kommune faar Halvdelen af de til Vurderingsmænd, Vurderingsformænd, Skyldraadsmedlemmer og særlig tilkaldte sagkyndige udbetalte Beløb godtgjort.

Hvor en Deltagers Virksomhed strækker sig over flere Kommuner, bliver disses Andel i de ham vedrørende Udgifter at fordele i samme Forhold, som de samlede Vurderingssummer fordeler sig imellem Kommunerne.

Særlige Bestemmelser.

§ 14.

Det i Lov om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903 § 7, 4de Stykke, jfr. Lov Nr. 321 af 22. December 1915 § 4, fastsatte Fradrag af 2 800 Kr., der vedbliver at være gældende ved Paaligning af kommunale Skatter og Afgifter, forhøjes ved Beregningen af Statsskatten for 2det Halvaar 1922 og Aaret 1923 med 1 700 Kr. til 4 500 Kr.

§ 15.

Saafernt der ved en Ejendoms Ansættelse til Grundværdi ikke af Ejeren er fremsat Begæring om Fradrag for Forbedringer, uanset at saadant Fradrag efter Reglerne i nærværende Lov kunde være forlangt, skal der ikke ved fremtidige Vurderinger kunne forlanges Fradrag af Hensyn til de paagældende Forbedringer.

§ 16.

Er en Ejendom ved nærværende Lovs Ikrafttræden overdraget en anden til Brug, og det paahviler Brugeren helt eller delvist at udrede Ejendomsskylden til